

Arrest

nr. 85 606 van 3 augustus 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bulgaarse nationaliteit te zijn, op 15 maart 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Immigratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten van 14 december 2011.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 30 maart 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 april 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. ROELANTS, die *loco* advocaat F. LEBACQ verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekster deed op 5 augustus 2009 een verklaring van inschrijving als zelfstandige.

1.2. Op 9 september 2009 werd zij in het bezit gesteld van een E-kaart.

1.3. Op 14 juni 2011 is verzoekster bevallen van een dochttertje, dat tot 24 september 2009 op de dienst neonatologie verbleef.

1.4. Met de thans bestreden beslissing worden het verblijfsrecht van verzoekster en haar dochttertje beëindigd.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een tweede middel wordt de schending opgeworpen van de materiële motiveringsplicht, de algemene beginselen van behoorlijk bestuur en het redelijkheidsbeginsel.

Verzoekster stelt dat een inhoudelijke beoordeling van de motivering van de bestreden beslissing zich opdringt. In deze beslissing is geen rekening gehouden met het feit dat voor het grootste deel van de tijd dat zij in België verblijft zij wel degelijk voor zichzelf heeft ingestaan en niet is teruggevallen op het sociale bijstandsstelsel. Het is slechts voor een periode van 8 maanden –op het moment van de bestreden beslissing 6 maanden- dat verzoekster is dienen terug te vallen op de steun van het OCMW. De verwerende partij heeft geen rekening gehouden met de bijzondere omstandigheden die daartoe hebben geleid, met name de vroeggeboorte van haar kindje en de complicaties en bijkomende kosten die dat heeft teweeggebracht. De uitkering tot leefloon heeft een aanvang genomen op exact dezelfde datum als de geboorte van het dochttertje. Bij de beslissing om het verblijfsrecht te beëindigen wordt bovendien geen rekening gehouden met de medische nazorg die het kindje nodig heeft. Hoewel deze gegevens zeer gemakkelijk te achterhalen zouden zijn geweest na eenvoudige contactname met verzoekster of het OCMW, wat van een behoorlijk bestuur mag worden verwacht, heeft de verwerende partij dit nagelaten.

Ook het redelijkheidsbeginsel is geschonden. Met de bestreden beslissing wordt ook het verblijfsrecht van verzoeksters dochttertje beëindigd. Het is weinig redelijk te noemen om het verblijfsrecht van een jonge moeder in te trekken nadat zij bijna twee jaar voor zichzelf heeft kunnen instaan en slechts omwille van complicaties bij de geboorte van haar dochttertje moest terugvallen op het OCMW op een moment dat zij deze steun nog maar 6 maanden geniet en dit terwijl het kindje nog verdere neurologische opvolging behoeft in het kader van specifieke prematuren-follow up op de leeftijd van 18 maanden. Er bestaat bijgevolg een kennelijke wanverhouding tussen de door de verwerende partij geponeerde motieven en de gevolgen van de bestreden beslissing voor verzoekster.

2.2.1. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (RvS 7 november 2001, nr. 101.624).

2.2.2. De bestreden beslissing behelst onder meer, zoals verzoekster ook doet gelden dat een einde wordt gesteld aan het verblijfsrecht van haar dochttertje. Deze beëindiging is gegrond op artikel 42ter, § 1, 1° van de vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt :

“Tenzij de familieleden van een burger van de Unie die zelf burger van de Unie zijn, zelf een verblijfsrecht uitoefenen als bedoeld in artikel 40, § 4, of opnieuw voldoen aan de in artikel 40bis, § 2, bedoelde voorwaarden, kan er gedurende de eerste drie jaar na de erkenning van hun recht op verblijf in de hoedanigheid van familielid van de burger van de Unie, een einde gesteld worden aan hun verblijfsrecht door de minister of zijn gemachtigde in de volgende gevallen:

1° er wordt een einde gesteld aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben;

2° de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, vertrekt uit het Rijk;

3° de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, overlijdt;

4° het huwelijk met de burger van de Unie die zij begeleid of vervoegd hebben, wordt ontbonden of nietig verklaard, het geregistreerd partnerschap dat aangegaan werd, zoals bedoeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° of 2°, wordt beëindigd, of er is geen gezamenlijke vestiging meer;

5° de familieleden van een burger van de Unie bedoeld in artikel 40, § 4, eerste lid, 2° of 3°, vormen een onredelijke belasting voor het sociale bijstandsstelsel van het Rijk.

In de loop van het derde tot het vijfde jaar van hun verblijf als familielid van de burger van de Unie bedoeld in artikel 40, § 4, eerste lid, 3°, volstaat de motivering gebaseerd op een in het eerste lid bedoeld element enkel indien zij aangevuld wordt met elementen die wijzen op een schijnsituatie

Bij de beslissing om een einde te stellen aan het verblijf houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met de duur van het verblijf van de betrokkene in het Rijk, diens leeftijd, gezondheidstoestand, gezins-

en economische situatie, sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin hij bindingen heeft met zijn land van oorsprong.”

Uit deze bepaling blijkt dus dat terzake rekening moet worden gehouden met de individuele situatie van de betrokkene. In de bestreden beslissing wordt als volgt gemotiveerd:

“In het belang van het minderjarig kind en gezien de intrekking van de verklaring van inschrijving van de moeder, dient ook het verblijf van de het kind zelf te worden beëindigd overeenkomstig artikel 42ter § 1, 1° van de wet van 15.12.1980. In het belang van het kind dient zij de moeder te vervoegen. Gezien de korte duur van het verblijf in België is het redelijk te stellen dat betrokkene zonder problemen moet in staat zijn terug te keren naar eigen land of zich te vestigen in een andere lidstaat waar de partner zelf aan de voorwaarden voldoet, onafgezien van eventuele humanitaire elementen in overeenstemming met art 42ter, § 1, 3e lid (wet 15.12.1980).”

2.2.3. Verzoekster brengt bij haar verzoekschrift een aantal stukken bij die betrekking hebben op de vroeggeboorte en de gezondheidstoestand van haar dochtertje zoals die bestond voorafgaand aan de bestreden beslissing. Daargelaten de vraag of rekening kan worden gehouden met de stukken die door verzoekster later-met een schrijven van 21 april 2012- aan de Raad werden bezorgd, is het toelaten dat stukken die voor het eerst bij het verzoekschrift worden gevoegd in de debatten worden betrokken, gerechtvaardigd in het geval waarin de administratieve overheid een administratieve rechtshandeling neemt op eigen initiatief m.a.w. zonder dat de verzoekende partij erom gevraagd heeft. Dat is *in casu* het geval. De stukken die verzoekster heeft bijgebracht, afgewogen tegen de hierboven geciteerde motieven van de bestreden beslissing, nopen de Raad ertoe vast te stellen dat deze motieven geenszins kunnen worden betrokken op de individuele situatie van het kind van verzoekster, temeer nu eruit op geen enkele wijze blijkt dat de aangetoonde problematiek van de vroeggeboorte de mogelijke gevolgen daarvan werden betrokken bij het nemen van de bestreden beslissing, terwijl uit het hiervoor weergegeven artikel 42ter wel degelijk blijkt dat de gezondheidstoestand van de betrokkene moet worden in acht genomen. In de nota wordt overigens geen verweer gevoerd voor wat betreft de component van de bestreden beslissing die betrekking heeft op verzoeksters dochtertje. Verzoekster kan dan ook worden bijgetreden waar zij stelt dat bij de beslissing om het verblijfsrecht van haar dochtertje te beëindigen conform artikel 42ter, § 1 van de vreemdelingenwet geen rekening is gehouden met de nazorg die het dochtertje nodig heeft terwijl dit gemakkelijk had kunnen worden achterhaald, terwijl de voormelde bepaling de verwerende partij ertoe verplicht om onder meer rekening te houden met de gezondheidstoestand van de betrokkene en deze dus na te gaan, terwijl verweerder zich hier terzake blijkt over te geven aan een standaardmotivering zonder meer. Een en ander doet concluderen dat de overheid bij de beoordeling van de aanvraag niet is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens. Een schending van de materiële motiveringsplicht is dan ook aangetoond. Het middel is in de besproken mate gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Immigratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding die een einde stelt aan het recht op verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten van 14 december 2011 wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie augustus tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS